et agréable ; les deux rives du détroit de Constantinople sont personnifiées, et font valoir à l'envi leurs beautés. Cette description commence, pour l'Asie, depuis la ville de Chalcedoine jusqu'aux bords de la mer Noire; et pour l'Europe depuis Péra et Galata jusqu'au village de Fanaraky, situé sur une éminence, au pied de laquelle viennent se briser les énormes vagues de cette mer, l'effroi des anciens navigateurs. L'Asie, dans ce brillant parallèle, semble d'abord remporter la victoire; mais l'Europe termine en disant: . . . . *Avoue, combien je te suis supérieure, etc.*»

(230) — Περιγραφὴ τοῦ Παντὸς, ἤτοι Ἱστορία φυσικὴ, μὲ εἰκονογραφίας πρὸς μαθήτευσιν τῶν νέων. Συλλεχθεῖσα παρὰ Γεωργίου Βεντόττη, τοῦ Ζακυνθίου. ᾳψῃϛ', ἐν Βιέννῃ· 1792. Ἐκ τῆς ἑλληνικῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βεντόττη. Τόμ. 2, εἰς 4ον.

(231) — Αἱ Ἐπιστολαὶ Συνεσίου τοῦ Κυρηναίου, μετὰ τῶν σχολίων τοῦ διδασκάλου Νεοφύτου Ἱεροδιακόνου, τοῦ Πελοποννησίου, ἐκδοθεῖσαι σπουδῇ τε καὶ ἐπιστασίᾳ Γρηγορίου Ἱεροδιακόνου Δημητριέως, τοῦ Κωνσταντᾶ, καὶ συνδρομῇ ἐν μέρει τῶν ἐντιμοτάτων Κυρίων Ἐλευθερίου Μιχαὴλ Ῥαψανιώτου, καὶ Ἀϛραμίου Χατζῆ Δημητρίου Ἀμπελακιώτου. Ἐν Βιέννῃ· ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου τοῦ Βεντότου· ᾳψῃϛ'. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ βιβλίου τούτου ἀναγινώσκονται τρία Ἐπιγράμματα πρὸς ἔπαινον τοῦ Συνεσίου, τοῦ σοφωτάτου Διδασκάλου Λάμπρου τοῦ Φωτιάδου, τοῦ Ἱεροδιακόνου Κωνσταντᾶ καὶ τοῦ Νεοφύτου τοῦ Καυσοκαλυβίτου. Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Συνεσίου μετετυπώθησαν ἐν Βενετίᾳ τὸ 1812 ἔτος ὑπὸ Σπυρίδωνος Βλαντῆ καὶ παρὰ τῷ τυπογράφῳ Θεοδοσίου.

(232) — Λόγγου Ποιμενικὰ τὰ κατὰ Δάφνιν καὶ Χλόην. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βεντότη· 1792. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ τυπογράφος τοῦ μυθιστορήματος τούτου εἶναι συνάμα καὶ ἐκδότης αὐτοῦ.